

Μητρόπολη Πειραιώς:

«Άβουλα φερέφωνα του Οικουμενισμού οι Μονές του Αγίου Όρους».

Με αφορμή την πρόσφατη ανακοίνωση της Έκτακτης Διπλής Ιεράς Σύναξης.

06-07-2017

Το Άγιον Όρος ήταν εδώ και δέκα αιώνες το προπύργιο της Ορθοδοξίας, όπου οι αγιορείτες μοναχοί «φύλαγαν Θερμοπύλες». Υπήρξε ο ισχυρός κυματοθραύστης, όπου έσπαγαν και διαλύονταν τα μανιασμένα κύματα των διαχρονικών πλανών και κακοδοξιών. Ο Αγιώνυμος Άθως ήταν συνώνυμος με τον αγώνα κατά των διαχρονικών επίβουλων της αμώμητης και σώζουσας πίστεως των Πατέρων μας. Αυτή η τραχιά, αλλά αγιασμένη, χερσόνησος είναι, σπιθαμή προς σπιθαμή, ποτισμένη από ποταμούς αιμάτων από ομολογητές μοναχούς, για την προάσπιση της αλήθειας της Εκκλησίας μας. Ο αγιορείτικος μοναχισμός υπήρξε ο μεγάλος ασυμβίβαστος με τις πτωτικές δυνάμεις του κόσμου.

Αυτά όμως μέχρι πρότινος. Με θλίψη, απογοήτευση και αγωνία διαπιστώνουμε τελευταία πως το Άγιο Όρος, που γνωρίζαμε, δεν υπάρχει πλέον, αλώθηκε από τις δυνάμεις του πτωτικού κόσμου και έγινε δυστυχώς θεράπων του σύγχρονου οικουμενιστικού οίστρου. Για να είμαστε ακριβείς, η άλωση αυτή αφορά κατά κύριο λόγο τις Ιερές Μονές, οι οποίες μεταβλήθηκαν σε άβουλα φερέφωνα των θιασωτών του οικουμενισμού. Αντίθετα, πλειάδα μεμονωμένων κελιωτών μοναχών έχουν διαχωρίσει τη θέση τους και δίνουν τον επιβεβλημένο αγώνα τους και τη μαρτυρία τους για τη Ορθοδοξία, εκθέτοντας τον εαυτό τους σε διωγμούς και διασυρμούς, για τις οποίες ευθύνονται οι Ιερές Μονές. Όσοι γνωρίζουμε την κατάσταση, κρίνουμε πως το Άγιο Όρος «βράζει», με απρόβλεπτες συνέπειες στο άμεσο μέλλον.

Μια σαφής απόδειξη των ανωτέρω ισχυρισμών μας είναι η πρόσφατη απaráδεκτη ανακοίνωση - μήνυμα της Έκτακτης Διπλής Ιεράς Συνάξεως του Αγίου Όρους (17/30-6-2017), σχετικά με την, αρκετά ετεροχρονισμένη της, αποτίμηση της «Συνόδου» της Κρήτης.

Μελετώντας την, ο καθένας μπορεί να διαπιστώσει, ότι αυτή έγινε κατόπιν παραγγελίας. Κι' αυτό διότι έρχεται, ως προς το περιεχόμενό της, σε αντίθεση με κάποια παλαιότερα ελάχιστα αποσπασματικά κείμενα - κριτικές του Αγίου Όρους στις αποφάσεις της «Συνόδου» της Κρήτης. Σε εκείνα τουλάχιστον είχαν εκφραστεί κάποιες επιφυλάξεις, ενώ στην προκειμένη ανακοίνωση δεν γίνεται ο παραμικρός υπαινιγμός για τις αποδεδειγμένες κραυγαλέες αντορθόδοξες πρακτικές και αποφάσεις της.

Ως αφορμή για την κοινοποίηση αυτής της ανακοίνωσης επικαλείται την **«υποβόσκουσα ταραχή προκαλούμενη από αντιδράσεις κατά των αποφάσεων της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου (Κρήτη, 2016). Προτείνονται αποτειχίσεις και διακοπαί του μνημοσύνου των οικείων επισκόπων. Επειδή είμεθα αποδέκται αυτών των ανησυχιών, και ευρισκόμενοι εντός της Εκκλησίας, απευθύνομεν προς όλους τον χαιρετισμόν του Αναστάσιου Χριστού: Ειρήνη υμίν. Δεν υπάρχει λόγος ταραχής, εφ' όσον ευρίσκεται μεθ' ημών ο Αναστάς Κύριος».** Αντί να εξετάσουν οι αγιορείτες πατέρες την αιτία της αναταραχής, καταφεύγουν σε ευχολόγια και το χειρότερο: προτρέπουν σε συμβιβασμούς και απραξίες! Τη στιγμή που τα ¾ των Ορθοδόξων δεν συμμετείχαν στη «Σύνοδο» της Κρήτης και οι πλέον έγκριτοι δογματολόγοι απέδειξαν ότι τα κείμενά της πάσχουν θεολογικά και εκκλησιολογικά, εκείνοι συστήνουν «ειρήνη» και απραξία! Πρακτική αδιανόητη για την χιλιόχρονη ιστορική πορεία και παράδοση του αγιορείτικου μοναχισμού!

Είναι όμως φανερό πως η ανακοίνωση αυτή είναι κατά παραγγελία, διότι οι θιασώτες και υποστηρικτές των αποφάσεων της «Συνόδου» της Κρήτης δε μπόρεσαν να προβλέψουν αυτής της σφοδρότητας και του μεγέθους, αναταραχή στην καθόλου Ορθόδοξη Εκκλησία. Περίμεναν αντιδράσεις, αλλά όχι τόσο μεγάλες και γι' αυτό προσπαθούν τώρα να συμμαζέψουν τα

ασυμμάζευτα. Οι αγιορείτες πατέρες ανάλαβαν αυτό το άχαρο έργο, με την ανακοίνωσή τους αυτή, να συστήσουν στο λαό αταραξία και εφησυχασμό, πιστεύοντας, πως με το κύρος των αγιορειτών, θα προσπαθούσαν να πείσουν το λαό, να πάψει να ασχολείται με τις αποφάσεις της «Συνόδου» του Κολυμβαρίου, μέχρις ότου αυτές γίνουν αποδεκτές από το πλήρωμα. Έτρεφαν την ψευδαίσθηση πως με αυτή θα κοπάσει ο φοβερός (εν εξελίξει) σάλος και κλύδωνας, που προκάλεσε η «Σύνοδος» του Κολυμβαρίου στο εκκλησιαστικό σώμα και ιδιαίτερα στους κληρικούς και μοναχούς, οι οποίοι αθρόα διακόπτουν τα μνημόσυνα των Επισκόπων, οι οποίοι υπέγραψαν τα απαράδεκτα κείμενα.

Για να μετριάσει λοιπόν ο κλύδωνας και να κοπάσει ο σάλος επιστρατεύτηκαν οι Ιερές Μονές του Αγίου Όρους. Όχι βέβαια να συνεχίσουν την παράδοση του αγιορείτικου μοναχισμού, να δώσουν την ορθόδοξη μαρτυρία τους, να στηλιτεύσουν την πληθώρα των αντικανονικών ενεργειών και αντορθόδοξων αποφάσεων της «Συνόδου» του Κολυμβαρίου, και κυρίως το φοβερό ότι δεν κατεγνώσθησαν οι υφιστάμενες αιρέσεις εν χώρω και εν χρόνω, αλλά να «βάλουν πλάτη» στους θιασώτες της, να γίνουν αποδεκτές από το πλήρωμα της Εκκλησίας. Να καταδειχτούν οι αντιδρώντες ως «πλανεμένοι», ως δημιουργοί, δήθεν χωρίς λόγο, προβλημάτων στην Εκκλησία! Να παραπλανήσουν τον πιστό λαό ότι «δεν υπάρχει λόγος ταραχής»! Να είναι εφησυχασμένος, να μην τaráσσεται, να μην ασχολείται με τέτοια πράγματα, αλλά να αρκεστεί στη «σωτηρία της ψυχής» του, μια παλιά και φθαρμένη «συνταγή» αποκοίμισης! Παραβλέπουν το γεγονός, ότι ο εφησυχασμός είναι επιλογή επικίνδυνη για τον πιστό, είναι ο αντίποδας της νήψεως, δηλαδή της εγρήγορσης, η οποία οδηγεί στην ακηδία αφήνοντας το διάβολο να κάνει τη δουλειά του! Εν προκειμένω η ανακοίνωση της Ιεράς Συνάξεως, συστήνει στους πιστούς να σταματήσουν να κριτικάρουν και να αντιδρούν για τις αντορθόδοξες αποφάσεις της «Συνόδου» του Κολυμβαρίου, για να γίνουν αυτές δεκτές από το ορθόδοξο πλήρωμα και να εδραιωθεί το οικουμενιστικό «πνεύμα», το «πνεύμα» των σύγχρονων τραγικών και αποκαλυπτικών καιρών!

Σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες, το απαράδεκτο αυτό κείμενο συντάχτηκε, όχι από την Ιερά Σύναξη, αλλά από συγκεκριμένο «πολυπράγμονα» σχολάζοντα Προηγούμενο. Και αυτό επιτείνει την ευθύνη των αντιπροσώπων των Ιερών Μονών, οι οποίοι κλήθηκαν, όχι να αποφασίσουν ελεύθερα και να ανακοινώσουν τη δική τους κοινή απόφαση, αλλά να βάλουν την υπογραφή τους σε κείμενο «φυτευτό», κατά παραγγελία!

Υπάρχει όμως και μια άλλη πιο σοβαρή παράμετρος της ανακοίνωσης της Ιεράς Συνάξεως, η σκόπιμη παραπληροφόρηση! Γράφει η ανακοίνωση: **«Η σύνοδος έγινε μετά πολυχρόνιον προετοιμασίαν. Προ της Συνόδου τα προετοιμασθέντα κείμενα εκοινοποιήθησαν προς γνώσιν των πιστών και με την δυνατότητα εκφράσεως γνώμης»!** Πότε έγινε αυτό και δεν το γνωρίζουμε; Πότε δόθηκαν τα κείμενα στο λαό και μάλιστα να εκφράσει τη γνώμη του; Ποτέ! Μάλιστα αυτά, μέχρι τις παραμονές της συγκλήσεως της «Συνόδου», ήταν ερμητικά κλειδωμένα στα συρτάρια των διοργανωτών και δεν δίδονταν ούτε στις τοπικές εκκλησίες και τους επισκόπους για ενημέρωση, προκαλώντας αυτή η «μυστικοπάθεια» ποικίλα σχόλια και αντιδράσεις!

Άλλη παραπληροφόρηση: «Το Άγιον Όρος επί σειράν ετών μετά σαφηνείας διετύπωσε τας απόψεις του δια τους γινομένους διαλόγους μετά των ετεροδόξων Χριστιανών». Ναι, αυτό είναι γνωστό, αλλά πόσο έγιναν αυτές οι απόψεις σεβαστές και δεκτές από τη «Σύνοδο» της Κρήτης, η οποία δεν τόλμησε να αναφέρει καν τη λέξη αίρεση και την αντικατέστησε με τον «ωραιοποιημένο» όρο ετερόδοξοι. Το χειρότερο είναι ότι βλέπουμε πλέον πως και οι αγιορείτες χρησιμοποιούν πλέον αυτόν τον «ωραιοποιημένο» όρο και όχι τον εκκλησιαστικό όρο αίρεση και αιρετικοί! Ρωτάμε τους αγιορείτες: σας κάλυψε η «Σύνοδος», όσον αφορά τη διαχρονική στάση του Αγίου Όρους για τις αιρέσεις;

Τρίτη παραπληροφόρηση: **«Κατά τας εργασίας της Συνόδου οι αρχιερείς εξέφρασαν τας προσωπικάς των απόψεις. Κάποιοι εξ αυτών διετύπωσαν τας αντιρρήσεις των με σεμνόν τρόπον, χωρίς να διακόπτουν τας σχέσεις των με την Εκκλησίαν».** Μια πλειάδα αρχιερέων δεν διατύπωσε απλά τις αντιρρήσεις της, αλλά δεν υπέγραψε τα κείμενα, κάτι που αποσιωπά η αγιορείτικη ανακοίνωση, ενώ άλλοι αρνήθηκαν να συμμετάσχουν καν. Τα Πατριαρχεία της Βουλγαρίας, της Γεωργίας και της Αντιοχείας απέρριψαν αποφάσεις της «Συνόδου» ως αντορθόδοξες. Γιατί αυτό το αποκρύπτει η ανακοίνωση; Όσοι «ταράζονται» και «φωνασκούν», κατά τους οικουμενιστές, δεν το κάνουν για αυτούς τους λόγους; Γιατί δε ζητούν οι αγιορείτες πατέρες και «αταραξία» από τα Πατριαρχεία, που απέρριψαν τις αποφάσεις της «Συνόδου» της Κρήτης;

Για να πείσει η ανακοίνωση για την αταραξία και τον εφησυχασμό των πιστών μετέρχεται απίστευτους συλλογισμούς, τους οποίους προσπαθεί να ντύσει με «θεολογικό μανδύα». Πως, όπως και να έχουν τα πράγματα, ας μην ταραζόμαστε, διότι ο Αναστάς Χριστός θα τα διορθώσει! Ο ενδημούν στην Εκκλησία Παράκλητος δε θα επιτρέψει σχίσματα στην Εκκλησία. Αλλά, προφανώς, θέλουν να αγνοούν την εκκλησιαστική ιστορία, η οποία είναι γεμάτη από αιρέσεις και σχίσματα στην Εκκλησία. Θέλουν να αγνοούν πως δίπλα στις άγιες Συνόδους, έχουμε και τις ληστρικές. Τότε έλειπε από την Εκκλησία ο Αναστάς Χριστός και ο Παράκλητος για να αποτρέψουν αυτές τις καταστάσεις; Φταίει ο Θεός γι' αυτές, ή η ελεύθερη βούληση των ανθρώπων;

Θέλουν να αγνοούν επίσης πως ο Χριστός και ο Παράκλητος δεν δρουν «μαγικά» στην Εκκλησία, αλλά δια της Εκκλησίας, δηλαδή του λαού του Θεού, ο οποίος είναι και ο τελικός φύλακας και υπερασπιστής της αλήθειας, σύμφωνα με την μνημειώδη απόφαση των Ορθοδόξων Πατριαρχών (1848) και όχι μόνο το «συνοδικό σύστημα», όπως αποφάσισε η «Σύνοδος» του Κολυμβαρίου, αγνοούσα επιδεικτικά το λαό του Θεού, παπικώ τω τρόπω. Η υπεράσπιση της σώζουσας αλήθειας της Εκκλησίας δεν γίνεται «αυτόματα» και «μαγικά», αλλά μέσω των διαχρονικών αγίων και ομολογητών της. Έτσι με το να συστήνει η ανακοίνωση τον εφησυχασμό των πιστών, δηλαδή την άκριτη αποδοχή των αποφάσεων μιας «Συνόδου», χωρίς την τελική απόφαση του λαού του λαού του Θεού (κληρικών, μοναχών, λαϊκών), είναι πρακτική πρωτόγνωρη στην ιστορία της Εκκλησίας μας και παραπέμπει ευθέως σε παπικές πρακτικές, εκεί που ο λαός είναι άβουλο ον. Γιατί φοβούνται την κριτική; Τι έχουν να φοβηθούν, αν όλα έγιναν και αποφασίστηκαν ορθοδόξως και χωρίς κρυφές σκοπιμότητες στη «Σύνοδο» του Κολυμβαρίου;

Σε κάποια παράγραφο, εντελώς αποσπασματικά και αστήρικτα, με το υπόλοιπο κείμενο, αναφέρουν την μνημειώδη απόφαση των Πατριαρχών (1848), για να στηρίξουν την πρόταση του εφησυχασμού, ενώ αυτή ενεργοποιεί την γρηγορούσα συνείδηση του λαού του Θεού, δηλαδή ορίζει το αντίθετο: **«Άλλωστε και οι τέσσερις Πατριάρχαι της Ανατολής δια της ιστορικής των εγκυκλίου (1848) μας καθησυχάζουν ομολογούντες ότι “παρ’ υμίν ούτε Πατριάρχαι, ούτε Σύνοδοι εδυνήθησαν ποτέ εισαγαγείν νέα, διότι ο υπερασπιστής της θρησκείας εστίν αυτό το σώμα της Εκκλησίας, ήτοι αυτός ο λαός, όστις εθέλει το θρήσκευμα αυτού αιωνίως αμετάβλητον και ομοειδές τω των Πατέρων αυτού”. Δεν διακιλογούνται άρα ταραχαί και απογνώσεις, οι οποία οδηγούν εις σχίσματα»!** Δεν μας λένε οι αγιορείτες πατέρες, πως θα αποφανθεί ο σύγχρονος λαός του Θεού, αν οι αποφάσεις της «Συνόδου» της Κρήτης είναι ορθόδοξες και πως θα υπερασπιστεί την Ορθοδοξία, με την αταραξία και τον εφησυχασμό, που συστήνουν;

Βεβαίως για να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα, έγραψαν και το εξής αντιφατικό: **«Δι’ όλων αυτών δεν θέλωμεν να προτείνωμεν εφησυχασμόν αδιαφορίας, αλλά να υπογραμμίσωμεν την σημασίαν της εγρηγόρσεως και της πίστεως»!** Ρωτάμε: Όταν ζητούν

από το λαό να μην «ταράσσεται», δηλαδή να μην ανησυχεί και αγωνίζεται για την ορθόδοξη πίστη, πως συμβιβάζεται η «εγρήγορση για την πίστη»; Γράφουν και το εξής αστήρικτο και παραπλανητικό: **«Θεωρούμεν δε αχαριστίαν προς τον Θεόν και έλλειψιν αγάπης προς πάντας τους αδελφούς - τους εγγύς και τους μακράν εάν δεν τονίζομεν μετά πάσης παρρησίας και σαφηνείας τον πλούτον της Χάριτος που απολαμβάνομεν ζώντας εντός της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας»**. Μα, γι' αυτόν τον πλούτο της Χάριτος δεν αγωνίζονται οι πιστοί να διαφυλάξουν; Αγωνίζονται για κάτι άλλο; Υπήρχε αναταραχή πριν τη «Σύνοδο»; Προβληματίστηκαν μήπως η «Σύνοδος» του Κολυμβαρίου απεμπόλησε αυτόν τον πλούτο και τον παρέδωσε στις αιρέσεις, τις οποίες αναγνώρισε ως «εκκλησίες»; Και κάτι άλλο ακόμα παραπλανητικό: Ποιος είναι αυτός που θα κατηγορήσει τους αληθινούς ομολογητές της Ορθοδοξίας για έλλειψη αγάπης **«προς πάντας τους αδελφούς - τους εγγύς και τους μακράν»**; Αν λείπει το στοιχείο της αγάπης, τότε λείπει και το στοιχείο της γνήσιας ομολογίας. Το κατά παραγγελία αυτό κείμενο αναμασά δυστυχώς την συκοφαντία περί της δήθεν έλλειψης αγάπης στους αγωνιζόμενους ορθοδόξους!

Θέλουμε να πληροφορήσουμε τους αγιορείτες πατέρες πως η ανακοίνωσή τους αυτή προκάλεσε πραγματικό σάλο στον γρηγορούντα λαό του Θεού. Μια απλή περιήγηση στα σχόλια στο διαδίκτυο είναι μια σαφής εικόνα της σφοδρής αντίδρασης. Επίσης ως Γραφείο επί των Αιρέσεων δεχτήκαμε καταιγισμό ερωτημάτων και διαμαρτυριών πιστών για την ανακοίνωση αυτή.

Περαίνοντας την ανακοίνωσή μας θέλουμε να εκφράσουμε την πλήρη απογοήτευσή μας για όσα πρωτόγνωρα συμβαίνουν στην Εκκλησία μας τον τελευταίο καιρό. Να εκφράσουμε την άμετρη λύπη μας και την απαισιοδοξία μας για την εκπόρθηση του προαιώνιου οχυρού της Ορθοδοξίας μας, το Αγιώνυμο Όρος, από την εκκοσμίκευση και το οικουμενιστικό και συγκρητιστικό πνεύμα. Δυστυχώς επαληθεύτηκαν όσοι προέβλεπαν, ότι ο πακτωλός των «ευρωαργυρίων» των τελευταίων χρόνων, που «έπεσαν» στο «Περιβόλι της Παναγίας», «εξαγόρασαν» το αεί αγωνιστικό αγιορείτικο φρόνημα, με την ανοχή, τη σιγή και το χειρότερο τη σύνταξή του, εν πολλοίς, με το «πνεύμα» του σύγχρονου αποστατημένου κόσμου.

Δεν θα καταβάλλουν οι δυνάμεις του κόσμου, ούτε οι δυνάμεις του Άδη την Εκκλησία (Ματθ.16,18), όχι μαγικώ τω τρόπω, αλλά με τη χάρη του Θεού και τη θέληση και τον αγώνα των αγίων. Όταν πάψουν να υπάρχουν άγιοι και ομολογητές οι οποίοι θα ενσαρκώνουν τη σώζουσα αλήθεια της Εκκλησίας, θα πάψει να υπάρχει και ο κόσμος. Κάνουμε λοιπόν ύστατη έκκληση στους αγιορείτες πατέρες να αναθεωρήσουν τη στάση τους. Να αποστασιοποιηθούν από το οικουμενιστικό και συγκρητιστικό «πνεύμα». Να απεμπλακούν από τους προωθητές του οικουμενισμού και να επανέρθουν στο ασυμβίβαστο αγωνιστικό πνεύμα των αγίων Πατέρων και δει των αγιορειτών. Να σεβαστούν τις διαμαρτυρίες των κελιωτών μοναχών και να σταματήσουν άμεσα κάθε δίωξη προς αυτούς. Μόνο έτσι θα αναπτερωθούν οι ελπίδες μας, όταν το προπύργιο της Ορθοδοξίας, ανακτηθεί και πάλι. Πάντα υπάρχει χρόνος για μετάνοια και διόρθωση της παραστρατημένης πορείας μας!

Να διευκρινίσουμε τελειώνοντας, για να μην παρεξηγηθούμε, πως δεν συμφωνούμε αναγκαστικά με μεμονωμένες ακραίες μορφές αντίδρασης, που ακολουθούν ορισμένα αγωνιζόμενα πρόσωπα, αλλά υιοθετούμε, ακολουθούμε και συστήνουμε τον καλό και δημιουργικό αγώνα, στα μέτρα και τα πλαίσια, που η αγία μας Εκκλησία επιτρέπει και προτρέπει.

Εκ του Γραφείου επί των Αιρέσεων και των Παραθρησκειών.

<http://www.vimaorthodoxias.gr/mitropoleis/mitropoli-peiraios-avoula-ferefona-tou-oikoumenismou-oi-mones-tou-agiou-orous/>